

CHÚA NHẬT TUẦN XX MÙA THƯỜNG NIÊN NĂM B

⇒ Sự khôn ngoan đã xây nhà mình và dựng **bảy cột trụ**, đã giết các sinh vật, pha rượu, dọn bàn tiệc, và sai những nữ tỳ lên các nơi cao trong thành mà công bố rằng:

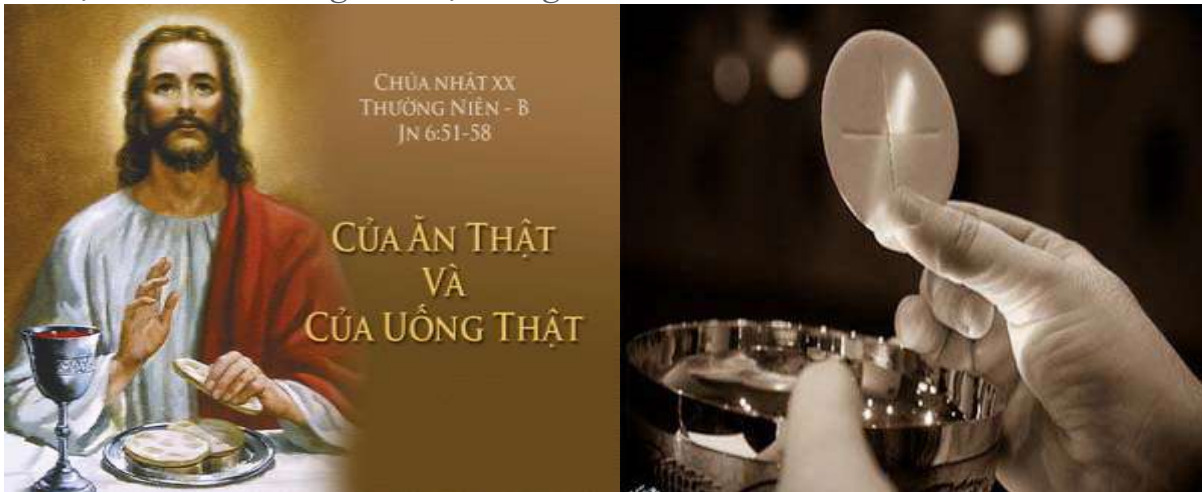
“Ai ngây thơ, hãy đến cùng ta”. Và bảo những kẻ mê muội rằng: “Các người hãy đến ăn bánh của ta, và uống rượu ta đã pha cho các người. Các người hãy bỏ sự ngây dại đi, thì sẽ được sống, và hãy bước theo đường lối khôn ngoan”. (Cn 9:1-6)

⇒ *Anh em thân mến, anh em hãy xét coi phải ăn ở thế nào cho thận trọng, đừng như những kẻ dại dột, song như những người khôn ngoan:*

**Cuộc sống chẳng thể tránh khỏi
những lúc bực bội,
cáu giận, quan trọng là người ta
có biết cách kiềm chế và giải tỏa
cơn nóng giận ấy hay không mà thôi.**

biết lợi dụng thời giờ, vì thời buổi này đen tối. Vì thế anh em chớ ăn ở bất cẩn, nhưng hãy hiểu biết thế nào là thánh ý Thiên Chúa. Anh em chớ say sưa rượu chè, vì rượu sinh ra dâm dục, nhưng hãy tiếp nhận dồi dào Chúa Thánh Thần, cùng nhau hát lên những thánh vịnh, những ca vãn và những bài ca đạo đức và hết lòng ca tụng Chúa. Hãy luôn luôn cảm tạ Thiên Chúa là Cha trong mọi nơi mọi sự, nhân danh Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta. (Ep 5:15-20)

⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng dân Do-thái rằng: *“Ta là bánh hằng sống từ trời xuống; ai ăn bánh này, thì sẽ sống đời đời. Và bánh Ta sẽ ban, chính là thịt Ta, để cho thế gian được sống”*.

Vậy người Do-thái tranh luận với nhau rằng: *“Làm sao ông này có thể lấy thịt mình cho chúng ta ăn được?”*

Bấy giờ Chúa Giêsu nói với họ: *“Thật, Ta bảo thật các ngươi: Nếu các ngươi không ăn thịt Con Người và uống máu Ngài, các ngươi sẽ không có sự sống trong các ngươi. Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì có sự sống đời đời, và Ta, Ta sẽ cho kẻ ấy sống lại ngày sau hết. Vì thịt Ta thật là của ăn, và máu Ta thật là của uống. Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta, thì ở trong Ta và Ta ở trong kẻ ấy. Cũng như Cha, là Đấng hằng sống đã sai Ta, nên Ta sống nhờ Cha, thì kẻ ăn Ta, chính người ấy cũng sẽ sống nhờ Ta. Đây là bánh bởi trời xuống. Không phải như cha ông các ngươi đã ăn manna và đã chết, ai ăn bánh này thì sẽ sống đời đời”*. (Ga 6:51-59)

+> **“... Ai ngây thơ, hãy đến cùng ta”**. Và bảo những kẻ mê muội rằng: **“Các ngươi hãy đến ăn bánh của ta, và uống rượu ta đã pha cho các ngươi. Các ngươi hãy bỏ sự ngây dại đi, thì sẽ được sống, và hãy bước theo đường lối khôn ngoan”**

== “... Ai **ngây thơ**, hãy đến cùng ta”(Cn 9:4) – Lắm lúc chúng ta hiểu “ngây thơ” theo chiều hướng tiêu cực, nghĩa là coi như khờ khờ/ngây dại/ngổ! (tiếng Pháp: naif/naïve, tiếng Anh: naive/guileless) nhưng thật ra theo chiều hướng tích cực thì... ĐỂ THƯƠNG lắm lắm! Đức Giêsu đã chẳng khuyến bảo: “**Hãy để con trẻ đến cùng ta, đừng ngăn trở; vì nước thiên-đàng thuộc về những kẻ giống như con trẻ ấy**” (Mt. 19:14) đó sao? Nói đến con trẻ, ai cũng nghĩ ngay đến tính đơn sơ – đơn sơ đến độ như... ngổ - , **một cách hoàn toàn phó thác** vào “người lớn”: **MẸ, CHA, CHỊ, ANH, ÔNG BÀ** nội/ngoại mà các bé không/chưa phân biệt được thế nào là nội, thế nào là ngoại, v.v...

+ Một đặc tính đơn sơ, “ngộ nghĩnh” trên gương mặt tươi cười vui vẻ an vui hạnh phúc, nói nôm na là **HOÀN TOÀN PHÓ THÁC**, v.v... mà không một “người lớn” nào như chúng ta không thốt lên: **SOOOO CUTE!**, **ANGEL!** dễ thương quá!, **thật là tuổi...** **THIÊN THẦN**, **SANS SOUCI...** v.v...

+ Nói đến **tuổi kèm theo tính đơn sơ** chúng ta phân biệt/nhận thức **ranh giới giữa trẻ con VÀ người lớn**,

- trẻ con = ngây thơ,

- người lớn mà **cứ như trẻ con** = ngây dại!

== *Các người hãy bỏ sự **ngây dại** đi, thì sẽ được sống, và hãy bước theo đường lối khôn ngoan*”(Cn 9:4-6);

+ Một ký ức mà kẻ hèn phạm phụ tục tử **KHÔNG** thể quên (bắt đầu năm học 1958-1959 tại trường Bình Linh , Huế, lớp Đệ Thất mà bây giờ gọi là lớp 6). Giờ học đầu tiên với Sư Huynh Philbert (RIP) chủ nhiệm lớp, Sư Huynh “oai vệ, dễ nể - theo cái nhìn và ký ức của một đứa trẻ con/một nhóc con sắp bước vào cấp **TRUNG HỌC ĐỆ NHẤT CẤP** -” đứng trên bục giữa lớp trước bảng đen, nghiêm nghị phán: “các con **PHẢI TẮY NÃO ÓC TIỂU HỌC** để hiên ngang bước vào

CẤP TRUNG HỌC...”, rồi bỗng dưng lớn tiếng: “IM LẶNG, NGHIÊM CHỈNH!” – thì ra một vài *đứa trẻ con như tôi* bắt đầu quậy phá, quay qua quay lại nói chuyện với nhau, giơ tay trợn mắt như muốn đâm nhau...- Sự “oai vệ, dễ nể” của người lớn coi vậy mà hiệu nghiệm: cả lớp im thin thít... [vài bức tranh do Huynh Michel PHẠM QUANG HỒNG thực hiện, xin mời xem nguyên tác: LE GAMIN DE PARIS, www.lasan.org/jbs/gamin-de-paris/gamin-de-paris.htm]

DANS SA CLASSE, JE L'AVOUE, J'AVAIS LARGEMENT CONTRIBUÉ AU DÉSORDRE, MAIS REÇU AUSSI MA PART DE BASTONNADES !

EN TEMPS ORDINAIRE, NOTRE ÉPELLATION CADENCÉE, À TUE-TÊTE, D'INCOMPRÉHENSIBLES SYLLABES LATINES CONCURRENÇAIT VICTORIEUSEMENT LES BRUYANTS REFRAINS DES CAMELOTS.

+ Các người hãy bỏ sự ngây dại đi, thì sẽ được sống, và hãy bước theo đường lối khôn ngoan ... “... Anh em thân mến, anh em hãy xét coi phải ăn ở thế nào cho *thận trọng*, đừng như những kẻ dại dột, song như những người khôn ngoan...”

+> “...Ta là bánh hằng sống từ trời xuống; ai ăn bánh này, thì sẽ sống đời đời. Và bánh Ta sẽ ban, chính là thịt Ta, để cho thế gian được sống”. – “Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì có sự sống đời đời, và Ta, Ta sẽ cho kẻ ấy sống lại ngày sau hết...”

Chúa Giêsu Kitô Vua Thánh Chúa - A

AI ĂN THỊT VÀ UỐNG MÁU TÔI
thì được **Sống muôn đời**